

Begäran om ett rådgivande yttrande från Efta-domstolen enligt beslut av Verwaltungsbeschwerdeinstanz des Fürstentums Liechtenstein (furstendömet Liechtensteins förvaltningsdomstol) av den 15 juni 2000 i målet Dr Jürgen Tschannett

(Mål E-6/00)

(2001/C 49/13)

Verwaltungsbeschwerdeinstanz des Fürstentums Liechtenstein har i ett beslut av den 15 juni 2000, som inkom till Efta-domstolens kansli den 21 juni 2000, begärt ett rådgivande yttrande i målet Dr Jürgen Tschannett beträffande följande frågor:

1. Den första frågan gäller bestämmelsen om en enda praktik, som är tillämplig på alla läkare enligt liechtensteinsk lagstiftning, och närmare bestämt artikel 9.1 i förordningen av den 8 november 1988 om läkaryrkena där det föreskrivs: "En läkare får utöva sitt yrke som egen rörelse, ensam eller tillsammans med andra, endast om han innehar tillstånd för detta och endast om han själv arbetar för egen räkning i praktiken. En läkare får inte driva mer än en praktik, ensam eller tillsammans med andra." Är bestämmelsen förenlig med EES och/eller avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992?
2. Om svaret på den första frågan blir att bestämmelsen om en enda praktik i artikel 9.1 i förordningen av den 8 november 1988 om läkaryrkena är förenlig med EES, måste man ändå inte i ett enskilt fall ta hänsyn till den specialistverksamhet som bedrivs av en "företagsläkare", det vill säga att man bör göra undantag för sådan specifik verksamhet som inte kräver en "praktik" i den sedvanliga betydelsen av ordet?

Begäran om ett rådgivande yttrande från Efta-domstolen enligt beslut av norska Arbeidsretten av den 27 september 2000 i målet Landsorganisasjonen i Norge och Norsk Kommuneforbund mot Kommunenes Sentralforbund med flera

(Mål E-8/00)

(2001/C 49/14)

Arbeidsretten har i ett beslut av den 27 september 2000, som inkom till Efta-domstolens kansli den 2 oktober 2000, begärt ett rådgivande yttrande i målet Landsorganisasjonen i Norge och Norsk Kommuneforbund mot Kommunenes Sentralforbund med flera, beträffande följande frågor:

- 2 a) Kan en kollektivavtalsbestämmelse som avser annat än höjda löner och förbättrade arbetsvillkor omfattas av artikel 53 i EES-avtalet?
- 2 b) Om fråga 2 a besvaras jakande, vilka villkor måste uppfyllas?
3. Omfattas kollektivavtalsbestämmelser om grupp-tjänstepensionsordning, såsom bestämmelserna i punkt 2.1.8 andra, tredje och fjärde styckena i kommunernas Hovedtariffavtale för perioden 1998–2000 av tillämpningsområdet för artikel 53 i EES-avtalet?

Tillämpningsområdet för artikel 53 i EES-avtalet

- 1 a) Har ett kollektivavtal i allmänhet sådana ömsesidigt rättsligt bindande verkningar mellan avtalsparterna på arbetsgivarviden att avtalet kan anses som ett "avtal mellan företag" enligt artikel 53 i EES-avtalet?
- 1 b) Om en arbetsgivarorganisation ingår ett kollektivavtal, är detta ett "beslut av en företagsammanslutning" enligt artikel 53 i EES-avtalet?
- 1 c) Är en kommun ett "företag" enligt artikel 53 i EES-avtalet när den i egenskap av arbetsgivare binds av ett kollektivavtal som den inte är part till?

Förbudet i artikel 53 i EES-avtalet

4. Är det förenligt med artikel 53 i EES-avtalet om en kollektivavtalsbestämmelse föreskriver att en grupp-tjänstepensionsordning skall baseras på ett könsneutralt finansieringssystem som endast uppfylls av en enda leverantör?

- 5 a) Är det förenligt med artikel 53 i EES-avtalet om en kollektivavtalsbestämmelse föreskriver att ett försäkringsföretags anbud om tjänstepensionsförsäkring till en arbetsgivare måste godkännas av företrädare för kollektivavtalsparterna?
- 5 b) Om fråga 5 a besvaras jakande, blir bedömningen en annan om godkännande endast kan ske genom enhälligt beslut av parterna?
6. Är det förenligt med artikel 53 i EES-avtalet om en kollektivavtalsbestämmelse föreskriver att en överföring av en tjänstepensionsförsäkring endast kan ske om en statlig myndighet tyst eller uttryckligen gett sitt samtycke till den nya försäkringen?
- 7 a) Är det förenligt med artikel 53 i EES-avtalet om kollektivavtalsbestämmelser föreskriver att byte av leverantör för en grupptjänstepension endast får ske om arbetsgivaren, innan byte sker, har ingått ett separat avtal om ömsesidig överföring av pensionsförsäkring genom godkännande från den statliga myndighet som har hand om överföringen?
- 7 b) Om fråga 7 a besvaras jakande, blir bedömningen en annan om deltagande i överföringsavtalen inte kan ske innan beslutet om byte har fattats?
8. Kan bestämmelserna i ett kollektivavtal, såsom bestämmelserna i punkt 2.1.8 andra, tredje och fjärde styckena i kommunernas Hovedtariffavtale för perioden 1998–2000, anses strida mot artikel 53 i EES-avtalet även om ingen av bestämmelserna var för sig omfattas av förbudet?

Tolkningen av artikel 54 i EES-avtalet

9. Kan en sammanslutning av kommuner, såsom Norsk Kommuneforbund, som är en intresse- och arbetsgivarorganisation, anses som ett "företag" enligt artikel 54 i EES-avtalet vid kollektivavtalsförhandlingar?
10. Får ett företag, förutsatt att det har en "dominerande ställning", sluta ett avtal om eller tillämpa bestämmelser om byte av leverantör för tjänstepensioner såsom dem i punkt 2.1.8, andra, tredje och fjärde styckena i kommunernas Hovedtariffavtale för perioden 1998–2000, utan hinder av bestämmelserna i artikel 54 i EES-avtalet?

Talan väckt mot Konungariket Norge den 21 december 2000 av Eftas övervakningsmyndighet

(Mål E-9/00)

(2001/C 49/15)

Den 21 december 2000 väckte Eftas övervakningsmyndighet talan mot Konungariket Norge vid Efta-domstolen. Övervakningsmyndigheten företrädts av Peter Dyrberg i egenskap av ombud för Eftas övervakningsmyndighet, Rue de Trèves 74, B-1040 Bryssel.

Sökanden yrkar att domstolen skall fastställa att Konungariket Norge har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt följande bestämmelser i EES-avtalet:

— Artikel 16: Norge har två olika försäljningssystem för öl i detaljistledet. Öl med en alkoholhalt mellan 2,5 och 4,75 volymprocent, huvudsakligen av inhemsk tillverkning, får säljas i andra butiker än statsägda Vinmonopolets, medan andra alkoholhaltiga drycker med samma alkoholhalt, huvudsakligen importerade från andra EES-stater, endast får säljas i Vinmonopolets butiker.

— Artikel 11: Norge tillämpar strängare bestämmelser för tillstånd att servera drycker med en alkoholhalt mellan 2,5 och 4,75 volymprocent, huvudsakligen importerade från andra EES-stater, än för tillstånd att servera öl med samma alkoholhalt, huvudsakligen av inhemsk tillverkning. Bestämmelserna är inte nödvändiga och proportionerliga i förhållande till intresset att skydda människors hälsa som anges i artikel 13 i EES-avtalet.

Rättsliga och faktiska omständigheter; grunder för talan

— Enligt artikel 16 skall statliga handelsmonopol anpassas på sådant sätt att ingen diskriminering med avseende på anskaffnings- och marknadsföringsvillkor föreligger mellan medborgare i EG-medlemsstaterna och medborgare i Efta-staterna.